

Hirsholmene 2002:

Af Henning Reichstein.

"Kajakbumserne" omkring Mariager Fjord, har mange jern i ilden, og Allan havde længe truet med en tur til Hirsholmene. Datoen blev fastlagt til den, 17 aug.

Det med vejret havde Allan styr på. I hvert fald var det høj sommer og ingen vind, da fem medlemmer kørte til Frederikshavn Kajakklub ved Rønnerhavnen.

Vi fik lov til at telte på græsplænen, og blev i det hele taget utrolig godt modtaget. Over trangiamaden og en dram gik snakken. Tommy blev moppet lidt, bare fordi han pakkede al sin udrustning ud i originalemballage og kikkede bekymret på bjærget - kunne det nu være i kajakken?

Næste morgen hørte vi tågehorn, og disen lå da også så tæt, at vi ikke kunne se øerne, før solen havde varmet lidt.

Halv ti ankom Bent med sin Svalbard. Og en lille time senere satte vi kursen direkte mod fyret på Hirsholm. Der var ikke en bølge at opdrive, så vi tog den med ro og gjorde turen på en time. Hirsholmene består af en større hovedø omgivet af mindre ubeboede øer. I dag bor der kun fire personer fast på hovedøen, de øvrige huse ejes af folk fra fastlandet som bruger dem til sommerhuse.

Det er kun selve Hirsholmen man må betræde, resten af øerne er reservater hvor adgang er forbudt inden for 50 m. fra kysten, hvis man ikke har fjer eller pels.

Vejrmeldingen var blevet grundigt analyseret om morgenen. Der var intet der tydede på at idyllen ville blive forstyrret inden aften,. Om nattet ville der så komme mere vind, men det kunne vi være ligeglade med, man må alligevel ikke overnatte på øen.

Havnen er stor, og for kajakroere er der små sandstrande både i den nordlige og sydlige del. Der var godt fyldt op med fritidsfartøjer og turister på hele øen, plus et selskab som fejrede et eller andet.

Vi gik en rundtur i de græsklædte gyder og stræder.

Haverne var omgivet af høje stengærde som gav en egen stemning. Det så idyllisk ud her om sommeren, men hvordan mon det ville være en kold og blæsende vinternat.

Kirken var låst, så vi måtte nøjes med et kik gennem vinduerne.

En anden tur førte os forbi en udstillingspavillon med den efterhånden standardiseret information om øernes undergrund, historie, fauna og erhverv. Videre forbi fyret, "Assistens Kirkegård" - med graven for den ukendte strandvasker - forbi et par tyske bunkere fra krigens tid og ud til øststranden, hvor der bare var sten i lange baner.

Frokosten blev nydt i skyggen af havnefyret hvor der i det mindste var en anelse vind.

Efterhånden var der stemnig for at komme tilbage til fastlandet, men inden da skulle vi lige et smut rundt om øen.

Disen var så tæt at vi dårlig kunne se Jylland, men vi havde sat way-point i navigatoren, så det var bare at galopere direkte mod det sydlige fyr i indsejlingen til Rønnerhavn. Denne gang tog det længere tid - der skulle holdes pause midtvejs.

Vel hjemme rejstes teltene, hvorefter vi gik uden for havnen for at øve rulninger.

Næste morgen pakkede vi i ro og mag og kørte hver til sit.